b

HEcsunt
verba que locu/
tus est moyses
ad omnē israel
trans iordaneꝫ
in solitudine cā
pestri cōtra ma
re rubrū: inter pharan ⁊ thofel ⁊ laban
⁊ aseroth: vbi auri ē plurimū vndecim
diebus de oreb per viā montis seir vsqꝫ
cadesbarne. Quadragesimo anno vn/
decimo mense primo die mensis locut⁹
est moyses ad filios israel omnia que p̄
ceperat illi dn̄s. vt diceret eis: postq̄ꝫ p/
cussit seon regem ammorreoꝝ. qui habi
tauit in esebon. ⁊ og regē basan qui mā/
sit in aseroth ⁊ in edrai trans iordaneꝫ
in terra moab. Cepitqꝫ moyses expla/
nare legem ⁊ dicere: Dn̄s deus noster
locutus est ad nos in oreb dicēs: Suffi
cit vobis q̄ in hoc monte mā sistis: Re/
uertimini ⁊ venite ad montē ammorre/
orū ⁊ ad cetera que ei ꝓxima sunt cam/
pestria atqꝫ montana ⁊ humiliora loca
contra meridiē ⁊ iuxta litus maris: ter/
ram chananeoꝝ ⁊ libani vsqꝫ ad flumē
magnū eufraten. En inquit tradidi vo
bis: Ingredimini ⁊ possidete eam: sup
quā iurauit dn̄s patribus vestris abraā
ysaac ⁊ iacob: vt daret illam eis ⁊ semi/
ni eoꝝ post eos. Dixitqꝫ vobis illo ī tpe
Nō possum solus sustinere vos. q2 dn̄s
de⁹ vester multiplicauit vos: ⁊ estis ho/
die sicut stelle celi plurimi. Dn̄s deus
patrū vestroꝝ addat ad hūc numerum
multa milia. ⁊ bn̄dicat vobis sicut locu
tus est. Nō valeo solus negocia vestra
sustinere ⁊ pondus ⁊ iurgia. Date ex vo
bis viros sapiētes ⁊ gnaros. quoꝝ con/
uersatio sit ꝓbata in tribubus vestris:
vt ponā eos vobis principes. Tūc respō
distis mihi: Bona res est quā vis face/
re. Tuliqꝫ de tribubus vr̄is viros sapi/
entes ⁊ nobiles. ⁊ ꝯstitui eos principes

tribunos ⁊ cēturiones ⁊ quinquagena
rios ac decanos qui docerent vos singu
la: precepiqꝫ eis dicens: Audite illos ⁊
q̄d iustū est iudicate. Siue ciuis sit ille
siue pegrinus. nulla erit distantia pso/
narū. Ita paruū audietis vt magnum:
nec accipietis cuiusq̄ꝫ psonam: quia dei
iudiciū est. Q2 si difficile vobis visū ali
quid fuerit. referte ad me. ⁊ ego audiaꝫ.
Precepiqꝫ eis omnia que facere debere
tis. Profecti aūt de oreb transiuim⁹ p
heremū terribilē ⁊ maximā solitudinem
quā vidistis p viam montis ammorrei
sic p̄cepat dn̄s de⁹ noster nobis. Cūqꝫ
venissemus in cadesbarne. dixi vobis:
Venistis ad mōtē ammorrei. quē dn̄s
deus vester daturus ē vobis. Vide ter/
rā: quā dn̄s de⁹ tuus dabit tibi. Ascēde
⁊ posside eā sicut locutus ē dn̄s de⁹ no/
ster patrib⁹ tuis. Noli timere: nec quic/
q̄ꝫ paueas. Et accessistis ad me omnes
⁊ dixistis. Mittamus viros qui cōside
rent terrā. ⁊ renuncient p q̄d iter debea
mus ascendere. ⁊ ad quas pgere ciuita/
tes. Cunqꝫ mihi sermo placuisset: misi
ex vobis duodecim viros singulos de
tribubus suis. Qui cum perrexissent ⁊
ascendissent in montana venerunt vsqꝫ
ad vallem botri. ⁊ considerata terra. su/
mentes de fructibus eius vt ostenderēt
vbertatem attulerunt ad nos atqꝫ dixe/
runt: Bona est terra quam domin⁹ no/
ster daturus ē nobis. Et noluistis ascē/
dere sed increduli ad sermonē dei nostri
murmurastis in tabernaculis vestris.
atqꝫ dixistis: Odit nos dominus. ⁊ id/
circo eduxit nos de terra egypti vt tra/
deret nos in manu ammorrei atqꝫ dele/
ret. Quo ascendemus? Nuncij terrue/
runt cor nostrū dicētes: Maxima mul/
titudo est. ⁊ nobis statura ꝓcerior. Ur/
bes magne. ⁊ ad celum vsqꝫ munite. Fi
lios enachim vidimus ibi. Et dixi vo
bis: Nolite metuere. nec timeatis eos.
Dominus de⁹ qui ductor est noster. p